

7730 LLEI 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació. («BOE» 70, de 23-3-1993.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Exposició de motius

Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació es van crear mitjançant el Reial decret de 9 d'abril de 1886, en reconèixer com a tals les associacions voluntàries de comerciants, industrials i naviliers.

Més tard, el Reial decret de 21 de juny de 1901 els va conferir el caràcter d'establiments públics i, finalment, la Llei de bases de 1911, encara vigent, va establir el model continental d'adscripció forçosa, pagament obligatori de quotes i va confirmar i va ampliar les funcions públiques que tenien atribuïdes.

El dilatat període de temps transcorregut des de la promulgació de la Llei de bases de 1911 i les grans transformacions que hi ha hagut, des d'aleshores, en els àmbits polític, social i econòmic de la Nació han fet necessari un nou text legal que substitueixi la Llei de bases esmentades i prevegi, des del punt de vista cameral, l'existència d'un Estat de les autonomies, el desenvolupament i la complexitat actuals de la indústria, el comerç i la navegació, i la integració d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea. En conseqüència, la nova Llei no modifica la personalitat jurídica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, que continua inalterada sota l'àmbit d'aplicació d'una nova norma.

La nova Llei continua la tradició legislativa, ja que defineix les cambres oficials de comerç, indústria i navegació com a corporacions de dret públic, partint de la seva participació en la naturalesa de les administracions públiques, que el Tribunal Constitucional ha posat en relleu.

Pel que fa a les funcions de les cambres, la Llei estableix les que exerceixen amb caràcter publicoadministratiu. Aquestes funcions, l'assumpció de les quals per part de les cambres es justifica davant la impossibilitat que les duguin a terme eficaçment una multiplicitat d'associacions representatives d'interessos moltes vegades contraposats, es refereixen a l'emissió d'informes, recopilació d'usos mercantils, expedició de certificats, etc., així com a la promoció dels béns i productes espanyols a l'exterior.

Respecte a aquesta última, la Llei estructura, seguint la pràctica ja consagrada, el Pla cameral de promoció d'exportacions, que recullen les lleis de pressupostos a partir de la de 1989, i manté l'afectació a la finalitat indicada de part de la quota del recurs cameral permanent que estableixen les normes indicades.

No s'hi introdueixen alteracions importants pel que fa a l'àmbit territorial i l'organització de les cambres i del seu Consell Superior, i la Llei es limita a establir els principis fonamentals d'adscripció de tots els comerciants, industrials i nautes i del règim electoral dels plens i comitès executius d'aquestes corporacions. Tanmateix, constitueixen innovacions en aquesta matèria la previsió d'una integració d'unes cambres en el si d'altres que possibiliti l'eficàcia de la seva gestió, mantenint la denominació de les cambres integrades, així com el principi que el Comitè Executiu del Consell Superior hagi de reflectir en la seva composició la dimensió econòmica de les cambres representades.

Un dels objectius fonamentals de la nova Llei és optimitzar la gestió econòmica de les cambres.

Abans que res, la nova regulació del denominat «recurs cameral permanent» no deixa dubtes quant al seu caràcter d'exacció parafiscal.

En efecte, no solament el naixement i la quantificació de l'obligació de pagament queden totalment al marge del gaudi efectiu dels serveis prestats per les cambres i les bases respectives estan constituïdes per bases o quotes de tributs que recauen sobre els beneficis empresarials, reals o presumptes, sinó que, a més, el règim jurídic global dels diversos conceptes inclosos en el recurs cameral permanent s'assimila totalment al dels tributs pel que fa a la gestió, recaptació, recursos i responsabilitats.

En aquest sentit, sense perjudici de mantenir els tres conceptes tradicionals del denominat recurs cameral permanent, estableix els instruments jurídics necessaris perquè la liquidació, recaptació i repartiment de les corresponents quotes es faci de tal manera que l'import efectivament recaptat s'aproximi, al màxim, al de les quotes meritades i que les corporacions a les quals, realment, corresponen les percebin amb la màxima rapidesa.

Aquesta millora en les tècniques de gestió permet, sense una alteració important dels rendiments globals del recurs cameral permanent, reduir els tipus dels conceptes girats sobre els beneficis de les empreses individuals i socials. Aquesta reducció s'accentua, particularment, pel que fa a les societats amb un gran volum de beneficis, de manera que la contribució unitària al sosteniment de les cambres no excedeixi, en la pràctica, uns límits determinats.

Ahora, la Llei, per incentivar l'eficàcia social de les cambres, introdueix el principi d'autofinançament parcial, de manera que un percentatge de les seves despeses s'hagi de cobrir mitjançant ingressos no procedents del recurs cameral permanent.

La Llei estableix el sistema de fiscalització dels pressupostos de les cambres tenint en compte el caràcter públic de la majoria dels seus ingressos i, pel que fa a la resolució de reclamacions, segueix el criteri de reservar la via administrativa i la contenciosa administrativa per als acords dictats en l'exercici de les funcions de caràcter publicoadministratiu, i d'admetre per als actes relatius a la gestió del recurs cameral permanent la reclamació economicoadministrativa prèvia a la via jurisdiccional.

Finalment, s'ha de destacar que la Llei es dicta a l'empara del que disposen l'article 149.1.18a, de la Constitució espanyola, en la mesura que estableix les bases del règim jurídic de les cambres en la seva dimensió d'administracions públiques, així com l'apartat 1.10a del mateix article, que regula temes relatius al comerç exterior.

CAPÍTOL I

Naturalesa i funcions

Article 1. *Naturalesa.*

1. Les cambres oficials de comerç, indústria i, si s'escau, de navegació són corporacions de dret públic amb personalitat jurídica i plena capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins, que es configuren com a òrgans consultius i de col·laboració amb les administracions públiques, sense detriment dels interessos privats que persegueixen. La seva estructura i funcionament han de ser democràtics.

2. A més de l'exercici de les competències de caràcter públic que els atribueix aquesta Llei i de les que els puguin encomanar i delegar les administracions públiques, tenen com a finalitat la representació, promoció i defensa dels interessos generals del comerç, la indústria i la navegació, i la prestació de serveis a les empreses que exerceixin les activitats indicades, sense perjudici de la

llibertat sindical i d'associació empresarial i de les actuacions d'altres organitzacions socials que es constitueixin legalment.

3. Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació s'han d'ajustar al que disposen aquesta Llei i les normes de desplegament que dicti l'Administració central o les comunitats autònomes amb competència en la matèria. Els és aplicable, amb caràcter supletori, la legislació referent a l'estructura i el funcionament de les administracions públiques quan s'adapti a la seva naturalesa i finalitats. La contractació i el règim patrimonial es regeixen, en tot cas, pel dret privat.

Article 2. *Funcions.*

1. Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació tenen les funcions de caràcter publicoadministratiu següents:

a) Expedir certificats d'origen i altres certificats relacionats amb el tràfic mercantil, nacional i internacional, en els supòsits que prevegi la normativa vigent.

b) Recopilar els costums i usos normatius mercantils, així com les pràctiques i usos dels negocis i emetre certificats sobre la seva existència.

c) Proposar al Govern, a través del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, totes les reformes o mesures que creguin necessàries o convenients per al foment del comerç, la indústria i la navegació.

d) Ser un òrgan d'assessorament de les administracions públiques, en els termes que aquestes estableixin, per al desenvolupament del comerç, la indústria i la navegació.

e) Dur a terme activitats de suport i estímul al comerç exterior, en especial a l'exportació, i auxiliar i fomentar la presència dels productes i serveis espanyols a l'exterior, mitjançant l'elaboració i execució del Pla cameral de promoció de les exportacions que s'aprova periòdicament.

f) Col·laborar amb les administracions educatives competents en la gestió de la formació pràctica als centres de treball inclosa en els ensenyaments de formació professional reglada, en especial en la selecció i homologació de centres de treball i empreses, si s'escau, en la designació de tutors dels alumnes i en el control del compliment de la programació.

g) Tramitar els programes públics d'ajudes a les empreses en els termes que s'estableixin en cada cas, així com gestionar serveis públics relacionats amb aquestes quan la seva gestió correspongui a l'Administració de l'Estat.

h) Portar un cens públic de totes les empreses, així com dels seus establiments, delegacions i agències radicats en la seva demarcació.

i) Exercir funcions d'arbitratge mercantil, nacional i internacional, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.

2. També correspon a les cambres oficials de comerç, indústria i navegació l'exercici de les funcions publicoadministratives que s'enumeren a continuació, en la forma i amb l'extensió que determinin, si s'escau, les comunitats autònomes competents per raó de la matèria:

a) Elaborar estadístiques del comerç, la indústria i la navegació i fer les enquestes d'avaluació i els estudis necessaris que permetin conèixer la situació dels diferents sectors, d'acord, en tot cas, amb el que disposen la Llei sobre funció estadística pública i altres disposicions aplicables.

b) Promoure i cooperar en l'organització de fires i exposicions.

c) Difondre i impartir formació no reglada referent a l'empresa.

d) Col·laborar en els programes de formació permanent establerts per les empreses, per centres docents públics o privats i, si s'escau, per les administracions públiques competents.

e) Crear i administrar llotges de contractació i borses de subcontractació.

f) Emetre informes dels projectes de normes emanats de les comunitats autònomes que afectin directament els interessos generals del comerç, la indústria o la navegació, en els casos i amb l'abast que determini l'ordenament jurídic.

g) Tramitar els programes públics d'ajudes a les empreses en els termes que s'estableixin en cada cas, així com gestionar serveis públics relacionats amb aquestes, quan la seva gestió correspongui a l'Administració autonòmica.

h) Col·laborar amb l'Administració competent informant dels estudis, treballs i accions que es facin sobre l'ordenació del territori i localització industrial i comercial.

3. Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació poden portar a terme tota classe d'activitats que, d'alguna manera, contribueixin a la defensa, suport o foment del comerç, la indústria i la navegació, o que siguin d'utilitat per al desenvolupament de les finalitats indicades i, en especial, establir serveis d'informació i assessorament empresarial.

4. Per a l'exercici adequat de les seves funcions, en especial les de caràcter obligatori, i amb l'autorització prèvia de l'Administració tutelant, les cambres oficials de comerç, indústria i navegació poden promoure o participar en tota classe d'associacions, fundacions i societats civils o mercantils, així com establir entre si els convenis de col·laboració oportuns.

Article 3. *Pla cameral de promoció de les exportacions.*

1. El Pla cameral de promoció de les exportacions comprèn la descripció de les actuacions dirigides a promoure l'adquisició, a l'exterior, de béns i serveis produïts a Espanya, que han de desenvolupar les cambres de comerç, indústria i navegació i el seu Consell Superior en virtut de la seva funció pròpia de foment del comerç exterior. Aquestes actuacions poden ser d'interès específic d'una cambra i d'interès general per al conjunt de les cambres.

2. El text del Pla ha d'incloure la constitució de fons per al finançament de les actuacions d'interès general que hagi de dur a terme el Consell Superior de Cambres.

3. El Consell Superior de Cambres ha d'elevat el Pla en el seu conjunt al ministre d'Indústria, Comerç i Turisme, a qui en correspon l'aprovació, així com establir les directrius necessàries per a l'execució i compliment de les actuacions que s'hi inclouen.

4. En el marc de les previsions del Pla, les cambres poden fer, així mateix, activitats de promoció del turisme a l'exterior, quan les circumstàncies econòmiques de la circumscripció respectiva aconsellin fomentar aquest sector.

Aquestes activitats s'han d'incloure en programes annexos al Pla cameral de promoció de les exportacions.

Article 4. *Règim financer del Pla.*

1. És afecte al finançament del Pla cameral de promoció de les exportacions el rendiment de l'exacció inclosa en el recurs cameral permanent que recau sobre les quotes de l'impost de societats en la proporció que assenyala l'article 16 d'aquesta Llei.

2. En tot cas, les cambres o el seu Consell Superior poden finançar les activitats incloses en el Pla cameral de promoció de les exportacions amb dotacions suplementàries.

CAPÍTOL II

Àmbit territorial i organització**Article 5. Àmbit territorial.**

1. A cada província hi ha d'haver, almenys, una cambra oficial de comerç, indústria i navegació, i, no obstant això, hi poden haver altres cambres d'un àmbit territorial diferent, o consells de cambres d'àmbit autonòmic, si ho determina la legislació autonòmica respectiva.

2. Hi ha d'haver cambres oficials de comerç, indústria i navegació a Ceuta i a Melilla.

3. L'Administració tutelant ha de regular els supòsits i el procediment per a la modificació de les demarcacions territorials de les cambres, així com els de la seva creació, dissolució, fusió i integració en altres de més dimensió.

Els acords d'integració poden establir la conservació de la denominació de les cambres integrades, juntament amb el seu funcionament, en la pràctica, com a delegacions de la cambra absorbent en l'àmbit de la seva circumscripció primitiva.

Article 6. Electors.

1. Les persones naturals o jurídiques, nacionals o estrangeres, que exerceixin activitats comercials, industrials o navilieres en territori nacional tenen la condició d'electors de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, dins de la circumscripció de les quals tinguin establiments, delegacions o agències.

2. En especial, es consideren activitats incloses a l'apartat anterior les exercides per compte propi, en comissió o agència, en el sector extractiu, industrial, de la construcció, comercial, dels serveis, singularment d'hostaleria, transport, comunicacions, estalvi, financers, assegurances, lloguers, espectacles, jocs, activitats artístiques, així com els relatius a gestoria, intermediació, representació o consignació en el comerç, taxacions i liquidacions de totes classes, i els corresponents a agències immobiliàries, de la propietat industrial, de valors negociables, d'assegurances i de crèdits.

En tot cas, se n'exclouen les activitats agrícoles, ramaderes i pesqueres de caràcter primari i els serveis d'agents i corredors d'assegurances que siguin persones físiques, així com els corresponents a professions liberals no incloses expressament al paràgraf anterior.

3. S'entén que una persona natural o jurídica exerceix una activitat comercial, industrial o naviliera quan per aquesta raó quedi subjecta a l'impost d'activitats econòmiques o tribut que el substitueixi.

Article 7. Organització.

1. Els òrgans de govern de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació són el Ple, el Comitè Executiu i el president.

a) El Ple és l'òrgan suprem de govern i representació de la Cambra i es compon dels membres que s'enumeren a continuació, i el mandat dels quals dura quatre anys:

1r Els vocals que, en un nombre no inferior a deu ni superior a seixanta, siguin elegits mitjançant sufragi lliure, igual, directe i secret, entre tots els electors de la Cambra, classificats en grups i categories en la forma que assenyalava l'article següent.

2n Els vocals que, en un nombre comprès entre el 10 per 100 i el 15 per 100 dels assenyalats al paràgraf anterior, han de ser elegits pels membres del Ple esmentats al dit paràgraf, entre persones de reconegut prestigi en la vida econòmica dins la circumscripció de cada Cambra, proposades per les organitzacions empresarials a la vegada intersectorials i territorials més representatives. A

aquest efecte, les organitzacions esmentades han de proposar una llista de candidats que superi en un terç el nombre de vocalies a cobrir.

b) El Comitè Executiu és l'òrgan permanent de gestió, administració i proposta de la Cambra i és format pel president, vicepresidents, el tesorero i els membres del Ple que es determinin. L'Administració tutelant ha de regular el nombre de membres integrants del Comitè, i pot designar un representant que ha de ser necessàriament convocat a les reunions de l'òrgan indicat.

c) El president, que ha de ser elegit pel Ple en la forma que determini el Reglament de règim interior, té la representació de la Cambra, la presidència de tots els seus òrgans col·legiats i és responsable de l'execució dels seus acords.

2. Les cambres tenen un secretari general amb veu i sense vot, que vetlla per la legalitat dels acords dels òrgans de govern i el nomenament del qual, amb la convocatòria pública prèvia de la vacant, i el seu cessament corresponen al Ple de la corporació per un acord motivat adoptat per la meitat més un dels seus membres. També és competència del Ple el nomenament dels titulars dels altres càrrecs d'alta direcció.

Tot el personal al servei de les cambres queda subjecte al dret laboral.

3. Cada Cambra ha de tenir el seu propi Reglament de règim interior, que l'ha de proposar el Ple corporatiu i aprovar l'Administració tutelant, la qual també en pot promoure la modificació. Hi ha de constar l'estructura del Ple, el nombre i la forma d'elecció dels membres del Comitè Executiu i, en general, les normes de funcionament dels seus òrgans de govern, així com el règim del personal al servei de la Cambra.

Article 8. Cens electoral.

1. El cens electoral de les cambres ha de comprendre la totalitat dels seus electors, classificats per grups i categories, en consideració a la importància econòmica relativa dels diversos sectors representats, en la forma que determini la respectiva Administració tutelant i l'ha de formar i revisar anualment el Comitè Executiu amb referència a l'1 de gener.

2. Per ser elector en nom propi o en representació de persones jurídiques, es requereixen l'edat i capacitat que fixi la legislació electoral general vigent.

3. Els candidats a formar part dels òrgans de govern de les cambres han de tenir, a més, la nacionalitat espanyola o d'un Estat membre de la Comunitat Econòmica Europea, fer com a mínim dos anys que s'exerceix l'activitat empresarial als territoris esmentats i no trobar-se en descobert en el pagament del recurs cameral permanent.

Les persones d'una altra nacionalitat poden ser candidates d'acord amb el principi de reciprocitat, sempre que compleixin la resta de requisits que exigeix el paràgraf anterior.

Article 9. Procediment electoral.

1. El Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme ha de determinar l'obertura del procés electoral, amb la consulta prèvia amb les comunitats autònomes que tinguin atribuïda competència en aquesta matèria, i correspon a la respectiva Administració tutelant la convocatòria d'eleccions.

2. Per garantir l'objectivitat i transparència de les eleccions, s'han de constituir juntes electorals, amb la composició i funcions que determini l'Administració tutelant, de manera que se'n garanteixi l'actuació independent i eficaç.

3. Contra els acords de les cambres sobre reclamacions al cens electoral i els de les juntes electorals es pot interposar recurs ordinari davant l'Administració tutelant.

CAPÍTOL III

Règim econòmic

Article 10. *Finançament.*

Per al finançament de les seves activitats les cambres disposen dels ingressos següents:

- a) El rendiment dels conceptes integrats en el denominat recurs cameral permanent, que regulen els articles següents.
- b) Els ingressos ordinaris i extraordinaris obtinguts pels serveis que prestin i, en general, per l'exercici de les seves activitats.
- c) Els productes, rendes i increments del seu patrimoni.
- d) Les aportacions voluntàries dels seus electors.
- e) Les subvencions, llegats o donatius que puguin rebre.
- f) Els procedents de les operacions de crèdit que es realitzin.
- g) Qualsevol altres que els puguin ser atribuïts per llei, en virtut d'un conveni o per qualsevol altre procediment de conformitat amb l'ordenament jurídic.

Article 11. *Percentatge màxim de finançament amb càrrec al recurs cameral permanent.*

1. Els ingressos de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació procedents del recurs cameral permanent no poden excedir el 60 per 100 dels totals de cada corporació.

Als efectes assenyalats al paràgraf anterior, no es computen entre els ingressos de les cambres els procedents de l'endeutament, ni, entre els que provinguin del recurs cameral permanent, els percentatges d'aquest que estiguin preceptivament afectes a una finalitat concreta, com el Pla cameral de promoció de les exportacions o la formació professional i empresarial.

2. Quan els ingressos procedents del recurs cameral permanent, exclosos els esmentats al paràgraf segon de l'apartat anterior, superin el límit abans indicat, l'excés s'ha de destinar a la constitució d'un fons de reserva.

D'aquesta reserva, només se'n pot disposar, en exercicis successius, per complementar els ingressos procedents del recurs cameral permanent fins a assolir el percentatge màxim permès en relació amb els ingressos d'una altra procedència.

En cas que, transcorreguts cinc anys des de la finalització de l'exercici en què es va constituir la reserva, aquesta o els seus rendiments no s'hagin pogut aplicar en la forma abans assenyalada, s'han de destinar al finançament d'una de les funcions a què es refereix l'apartat 2 de l'article 16 o, alternativament, s'han de tornar als que hagin ingressat les quotes del recurs cameral permanent en proporció a les seves aportacions respectives.

Article 12. *Recurs cameral permanent.*

1. El recurs cameral permanent està constituït per les exaccions següents:

- a) Una exacció del 2 per 100 girada sobre les quotes tributàries de l'impost d'activitats econòmiques exigibles a cada empresari, sense tenir en compte l'element tributari constituït per la superfície dels locals en què es duguin a terme les activitats gravades, ni tampoc els corresponents al coeficient d'increment, a l'índex de situació ni al

recàrrec provincial. Quan es tracti de quotes de l'impost d'activitats econòmiques d'un àmbit superior al de la circumscriptió de la Cambra respectiva, l'aliquota cameral gira sobre la part o parts d'aquella que s'imputin als municipis en què radiquin els establiments gravats.

Les comunitats autònomes amb competència normativa en la matèria poden elevar l'aliquota cameral que preveu aquest apartat, fins que aquesta assoleixi el 9 per 100 de la base respectiva, sense perjudici del que preveu la disposició addicional dissetena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, d'hisendes locals.

En tot cas, la quota cameral mínima per aquest concepte és de 1.000 pessetes, quantitat que s'actualitza anualment d'acord amb l'índex de preus al consum.

b) Una exacció del 2 per 1.000 girada sobre els rendiments a què es refereix la secció 3a del capítol primer del títol V de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, quan derivin d'activitats incloses a l'article 6 d'aquesta Llei.

c) Una exacció del 0,75 per 100 girada sobre la quota líquida de l'impost de societats en el tram comprès entre una i 5.000 milions de pessetes de quota. Les alíquotes aplicables a les porcions de la quota líquida de l'impost sobre societats que superin el límit indicat es redueixen 0,10 punts percentuals per a cada tram addicional de mil milions de pessetes de quota, i, per tant, és del 0,05 per 100 el tipus aplicable als trams que excedeixin els onze mil milions de pessetes.

2. Els beneficis de les societats a les quals, perquè hi és aplicable el règim de transparència fiscal, siguin imputats els seus socis, integren les seves bases a efectes del recurs cameral permanent en la forma que correspongui al seu caràcter de persones físiques o jurídiques.

Article 13. *Obligació de pagament i meritació.*

1. Estan obligats al pagament del recurs cameral permanent que estableix l'article anterior les persones físiques o jurídiques, així com les entitats a què es refereix l'article 33 de la Llei general tributària que, durant la totalitat o part d'un exercici econòmic, hagin exercit les activitats del comerç, la indústria o la navegació a què es refereix l'article 6 i, en aquest concepte, hagin quedat subjectes a l'impost d'activitats econòmiques.

2. La meritació de les exaccions que constitueixen el recurs cameral permanent, així com la interrupció de la prescripció, coincideixen amb les dels impostos als quals, respectivament, es refereixen.

Article 14. *Recaptació del recurs cameral permanent.*

1. La recaptació dels diversos conceptes del recurs cameral permanent correspon a les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, tant en període voluntari com en via de constrenyiment, i es desenvolupa d'acord amb les mateixes disposicions dictades per als tributs a les quals es refereixen les exaccions respectives, amb les excepcions que estableix aquesta Llei.

Per a l'exercici de la funció recaptadora en via de constrenyiment, les cambres poden establir un conveni amb l'Agència Estatal de l'Administració Tributària. Si s'escau, el conveni ha de ser conjunt per a totes les cambres.

2. Les liquidacions del recurs cameral permanent les han de notificar les entitats que en tinguin encomanada la gestió dins l'exercici següent al de l'ingrés o presentació de la declaració de l'impost corresponent i els obligats al pagament l'han d'efectuar en la forma i els terminis que prevegin les liquidacions tributàries que són objecte de notificació individual.

Finalitzat el període de pagament voluntari, el cobrament de les quotes impagades s'ha de tramitar de conformitat amb el procediment de recaptació en via de constrenyiment.

3. Les gestions relatives al recurs cameral permanent i que siguin atribuïdes a les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, les ha d'exercir la Cambra en la circumscripció de la qual radiqui la delegació o oficina de l'Administració tributària en què s'ha de fer l'ingrés o presentar la declaració del tribut a què es refereixin les exaccions respectives.

4. Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació a les quals s'atribueixi la funció recaptadora del recurs cameral permanent han de posar a disposició de les altres cambres i del seu Consell Superior les participacions en les quotes del recurs esmentat que, respectivament, els corresponguin, d'acord amb el que assenyala l'article següent, dins el termini de dos mesos a comptar de l'endemà d'aquell en què s'ha efectuat el cobrament.

A partir de l'expiració del termini indicat, és procedent l'abonament dels interessos legals de demora, sense perjudici de les responsabilitats d'un altre ordre en què hagin pogut incórrer per omissió dolosa del repartiment.

5. En tot el que fa referència al procediment de recaptació, tant en període voluntari com en via de constrenyiment, recàrrecs, interessos, ajornaments, garanties i responsabilitats, s'hi ha d'aplicar la normativa vigent per als tributs a què es refereix el recurs cameral permanent, sense perjudici de la prelació per al cobrament, que correspon, en tot cas, als crèdits tributaris.

Article 15. *Atribució dels rendiments del recurs cameral permanent.*

El rendiment líquid del recurs cameral permanent, una vegada deduïdes les despeses de recaptació, s'ha de distribuir d'acord amb les normes següents:

a) El 6 per 100 del rendiment líquid global indicat correspon al Consell Superior de Cambres.

b) La porció restant de les quotes referents als impostos de societats i sobre la renda de les persones físiques s'ha de distribuir entre les cambres en la demarcació de les quals hi hagi establiments, delegacions o agències de la persona física o jurídica obligada al pagament, en la mateixa proporció que representi la quota de l'impost d'activitats econòmiques corresponent a cada establiment o imputada a aquest en relació amb l'import total satisfet pel subjecte passiu per l'impost esmentat, si bé la porció corresponent a la Cambra del domicili de l'empresari social o individual no pot ser inferior al 30 per 100 de la quota total del concepte del recurs cameral permanent de què es tracti.

Als efectes indicats al paràgraf anterior, es computa la quota de l'impost d'activitats econòmiques amb inclusió de l'element tributari constituït per la superfície dels locals, però no els altres recàrrecs i increments previstos en la normativa corresponent.

c) El producte de l'exacció cameral girada sobre les quotes municipals de l'impost d'activitats econòmiques s'atribueix a la Cambra en la circumscripció de la qual s'exerceixi l'activitat corresponent, una vegada deduïda la porció corresponent al Consell Superior de Cambres. En cas que es tracti de quotes provincials o nacionals de l'impost indicat, el rendiment de la corresponent exacció cameral s'ha de distribuir entre les cambres en la circumscripció de les quals es duuguin a terme les activitats gravades en la mateixa proporció en què es distribueixin les quotes de l'impost entre els ajuntaments corresponents.

Article 16. *Afectació dels rendiments del recurs cameral permanent.*

1. Els ingressos de les cambres procedents del seu recurs permanent es destinen al compliment dels seus fins propis.

2. En especial, les dues terceres parts del rendiment de l'exacció que recau sobre les quotes de l'impost de

societats, són afectes al finançament del Pla cameral de promoció de les exportacions. La tercera part restant és afecta al finançament de la funció de col·laboració amb les administracions competents en les tasques de formació a què es refereix el paràgraf f) de l'apartat 1 i el paràgraf d) de l'apartat 2 de l'article 2 d'aquesta Llei.

3. Les comunitats autònomes amb competència normativa en la matèria poden afectar, totalment o parcialment, a la realització de les funcions de caràcter publico-administratiu de les cambres, la recaptació del concepte del recurs cameral permanent girat sobre les quotes de l'impost d'activitats econòmiques que procedeixi de l'elevació de les corresponents alíquotes, per damunt del tipus general del 2 per 100.

Entre els fins que preveu l'apartat anterior es pot incloure el finançament complementari dels consells camerals autonòmics.

Article 17. *Deure d'informació i mitjans d'impugnació.*

1. Les administracions tributàries estan obligades a facilitar a les cambres, a sol·licitud seva, les dades amb transcendència tributària referides a exercicis anteriors que siguin indispensables per a la gestió de les exaccions integrades en el recurs cameral permanent la recaptació de les quals estigui atribuïda a les corporacions esmentades.

Aquesta informació només es pot utilitzar per a la finalitat que preveu el paràgraf anterior i únicament hi tenen accés els empleats de cada Cambra que determini el Ple, sense perjudici que la llista de contribuents per l'impost d'activitats econòmiques electors de cada Cambra pugui servir de base per a la confecció del cens a què es refereix l'apartat 1.h) de l'article 2 d'aquesta Llei.

El personal esmentat té, amb referència a les dades indicades, el mateix deure de sigil que els funcionaris de l'Administració tributària. L'incompliment d'aquest deure constitueix, en tot cas, una infracció molt greu.

2. Les liquidacions i altres actes relatius a la gestió i recaptació del recurs cameral permanent són susceptibles de reclamació economicoadministrativa.

CAPÍTOL IV

El Consell Superior de Cambres

Article 18. *Naturalesa i funcions.*

1. El Consell Superior de Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació és una corporació de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment dels seus fins. Està integrat per representants de la totalitat de les corporacions indicades i és l'organisme de representació, relació i coordinació d'aquestes.

2. Són funcions del Consell Superior de Cambres:

a) Defensar els interessos generals del comerç, la indústria i la navegació en l'àmbit estatal.

b) Representar el conjunt de les cambres davant les diverses instàncies estatals i internacionals.

c) Coordinar i impulsar les accions que afectin el conjunt de les cambres espanyoles.

d) Exercir en l'àmbit estatal les funcions a què es refereixen els paràgrafs a), b), g) i h) de l'apartat 1 de l'article 2n.

e) Emetre un informe, amb el caràcter i l'abast que prevegi la legislació vigent, dels projectes de lleis o disposicions estatals de qualsevol rang que afectin directament el comerç, la indústria i la navegació.

f) Assessorar l'Administració de l'Estat, en els termes que aquesta estableixi, en temes referents al comerç, la indústria i la navegació.

g) Exercir les funcions administratives que se li encomanin, quan afectin el conjunt de l'Estat.

h) Coordinar les actuacions incloses en el Pla cameral de promoció de les exportacions que hagin de portar a terme les mateixes cambres i executar les d'interès general que se li atribueixin, així com elevar el Pla, per a la seva aprovació, al Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme i controlar, en la forma que determini el departament esmentat, l'execució i desenvolupament del Pla en el seu conjunt.

i) Dur a terme funcions d'arbitratge mercantil, nacional i internacional, de conformitat amb el que estableix la legislació vigent.

Article 19. Òrgans.

1. Els òrgans de govern i administració del Consell Superior de Cambres són: el Ple, el Comitè Executiu i el president.

2. a) El Ple, òrgan suprem de govern i representació general del Consell, el componen els presidents de totes les cambres i vuit vocals elegits per ells entre persones de reconegut prestigi en la vida econòmica espanyola.

b) El Ple elegeix entre els seus membres un president, tres vicepresidents i un tesorero, que també ho són del Comitè Executiu.

c) Correspon al Ple l'aprovació dels pressupostos i liquidacions, així com la dels informes i propostes, la designació dels representants del Consell en els diferents organismes, el nomenament de comissions de treball i, en el marc de les funcions descrites a l'article 3r, l'adopció d'acords vinculants per a totes les cambres, sempre que els aprovin, amb aquest caràcter, una majoria de dos terços dels vots presents.

3. El Comitè Executiu és l'òrgan de gestió, administració i proposta del Consell Superior. El componen el president, els tres vicepresidents, el tesorero i vuit membres del Ple elegits per aquest en la forma assenyalada a l'article següent.

4. El president té la representació del Consell Superior, la presidència de tots els seus òrgans col·legiats i és responsable de l'execució dels seus acords.

5. El Consell té un director gerent, un secretari general i el personal necessari per al seu bon funcionament, lligats tots ells a aquest per una relació de caràcter laboral. El nomenament, amb la convocatòria pública prèvia, i el cessament del director gerent i del secretari general corresponen al Ple del Consell, mitjançant un acord motivat adoptat per la meitat més un dels seus membres.

Article 20. Règim intern del Consell.

1. La forma d'elecció del president, vicepresidents, tesorero i altres membres del Comitè Executiu s'ha d'establir en el Reglament de règim interior del Consell Superior de Cambres, de manera que s'asseguri el reflex adequat en aquell òrgan de la dimensió econòmica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.

2. El Reglament de règim interior, amb l'aprovació prèvia pel Ple per majoria absoluta, s'ha de sotmetre a la del ministre d'Indústria, Comerç i Turisme.

Article 21. Normativa aplicable i tutela.

1. Les disposicions relatives a les cambres s'apliquen, amb caràcter subsidiari, al Consell, als seus òrgans de govern i al seu personal.

2. La funció de tutela sobre aquesta corporació correspon a l'Administració de l'Estat, a través del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme.

CAPÍTOL V

Règim jurídic i pressupostari

Article 22. Tutela.

1. Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació estan subjectes en l'exercici de la seva activitat a la tutela de l'Administració de l'Estat o de les respectives comunitats autònomes, en cas que aquestes hagin assumit estatutàriament les competències corresponents. En qualsevol cas, s'atribueix a l'Administració de l'Estat la tutela sobre les activitats de les cambres relatives al comerç exterior.

2. La funció de tutela comprèn l'exercici de les potestats administratives d'aprovació, fiscalització, resolució de recursos, suspensió i dissolució a què es refereix aquesta Llei.

La funció de tutela que correspon a l'Estat sobre les activitats de les cambres relatives al comerç exterior no implica, per si sola, les potestats de suspensió i dissolució abans assenyalades.

Article 23. Pressupostos.

1. Les cambres oficials de comerç, indústria i navegació i el seu Consell Superior han d'elaborar i sotmetre els seus pressupostos ordinaris i extraordinaris de despeses i ingressos a l'aprovació de l'Administració tutelant, que ha de fiscalitzar les seves liquidacions i pot establir les instruccions necessàries per a l'elaboració dels pressupostos i de les liquidacions tipus.

En tot cas, les liquidacions s'han de presentar acompanyades d'un informe d'auditoria de comptes.

2. La fiscalització superior de la destinació donada a les quantitats percebudes per les cambres i pel seu Consell Superior com a rendiments del recurs cameral permanent correspon al Tribunal de Comptes o, si s'escau, als òrgans competents de les respectives comunitats autònomes, sempre que aquestes hagin assumit les competències corresponents.

3. En tot cas, les liquidacions dels pressupostos de les cambres i del Consell Superior referents al Pla cameral de promoció d'exportacions són objecte de fiscalització pel Tribunal de Comptes.

4. Les persones que gestionin béns i drets de les cambres queden subjectes a indemnitzar els danys i perjudicis que els puguin causar per accions o omissions realitzades per dol, culpa o negligència greu amb infracció de la normativa vigent, amb independència de la responsabilitat penal o d'un altre ordre que els pugui correspondre.

Article 24. Recursos.

1. Les resolucions de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació i del seu Consell Superior dictades en exercici de les seves competències de naturalesa publicoadministrativa, així com les que afectin el seu règim electoral, són susceptibles de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa, amb el recurs administratiu previ formulat davant l'Administració tutelant.

2. Les actuacions de les cambres en altres àmbits i, singularment, les de caràcter laboral, es diluciden davant els jutjats i tribunals competents.

3. En tot cas, els electors poden formular queixes davant la respectiva Administració tutelant amb referència a l'actuació de les cambres i, singularment, en relació amb l'establiment i desenvolupament dels serveis mínims obligatoris.

Article 25. Suspensió i dissolució.

1. L'Administració tutelant pot suspendre l'activitat dels òrgans de govern de les cambres en cas que es pro-

dueixin transgressions de l'ordenament jurídic vigent que, per la seva gravetat o reiteració, facin aconsellable aquesta mesura, així com en els supòsits d'impossibilitat de funcionament normal d'aquells.

2. L'acord de suspensió en determina el termini de durada, que no pot excedir els tres mesos, així com l'òrgan que ha de tenir al seu càrrec la gestió dels interessos de la Cambra durant aquest període.

3. Si, transcorregut el termini de suspensió, subsisteixen les raons que hi van donar lloc, s'ha de procedir, dins el termini d'un mes, a la dissolució dels òrgans de govern de les cambres, així com a la convocatòria de noves eleccions.

Disposició addicional primera.

La regulació del recurs cameral permanent que conté aquesta Llei s'entén sense perjudici dels règims financers forals dels territoris històrics del País Basc i de Navarra.

Disposició addicional segona.

Per determinar les bases de les exaccions que integren el recurs cameral permanent, quan recaiguin sobre quotes tributàries bonificades perquè es refereixen a Ceuta o Melilla, es prenen les respectives quotes tributàries íntegres sense considerar, a aquests efectes, la bonificació avantdita.

Disposició transitòria primera.

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les cambres i el seu Consell Superior han d'adaptar al contingut d'aquesta els seus actuals reglaments de règim interior, que els ha d'aprovar la respectiva Administració tutelant.

Disposició transitòria segona.

Els membres dels plens de les cambres i del Consell Superior continuen en les seves funcions fins a la finalització del seu mandat actual.

Disposició transitòria tercera.

El que disposa l'article 14 d'aquesta Llei és aplicable, a partir de l'entrada en vigor de la Llei, a les quotes del recurs cameral permanent corresponent a 1993. No obstant això, només es pot utilitzar la via de constrenyiment en relació amb aquelles de les tres exaccions que constitueixen el dit recurs en cadascuna de les quals la totalitat de les quotes hagin estat exigides d'acord amb el que disposen l'article 12.1, a), i la disposició transitòria quarta.

Disposició transitòria quarta.

Les alíquotas de l'exacció cameral sobre la renda d'empresaris individuals són del 0,3 per 100 l'any 1993; del 0,25 per 100 el 1994, i del 0,2 per 100 a partir de 1995, respectivament.

Les alíquotas de l'exacció cameral sobre les quotes de l'impost de societats són de l'1,15 per 100 l'any 1993; de l'1,1 per 100 el 1994; de l'1 per 100 el 1995; del 0,9 per 100 el 1996; del 0,8 per 100 el 1997, i del 0,75 per 100 a partir de 1998.

Durant el període transitori, els tipus aplicables a la quota de l'impost de societats que excedeixin els cinc mil milions de pessetes es redueixen 0,10 punts percentuals per a cada tram addicional de mil milions de pessetes de quota en la forma assenyalada a l'article 12, per la qual cosa, l'any 1993, el tipus mínim per aquest concepte és del 0,15 per 100 per als trams de les quotes de l'impost superiors a catorze mil milions de pessetes i els anys 1994, 1995, 1996 i 1997 és del 0,10 per 100 per als trams de quo-

tes superiors a catorze mil, tretze mil, dotze mil i onze mil milions de pessetes, respectivament.

Disposició transitòria cinquena.

L'elevació per part de les comunitats autònomes del concepte del recurs cameral permanent girat sobre les quotes de l'impost d'activitats econòmiques no es pot efectuar fins a l'any 1994, en què l'elevació addicional no pot excedir el 3 per 100 de la base del recurs. Els límits d'aquesta elevació són del 5 per 100 addicional el 1995 i del 6 per 100 addicional el 1996, i, a partir de l'any 1997, pot arribar fins al màxim previst a l'article 12.1, a).

Disposició transitòria sisena.

Des de l'entrada en vigor de la Llei, els rendiments de l'exacció cameral sobre les quotes de l'impost de societats afectes a les finalitats que s'assenyalen a l'article 16 d'aquesta són els que resultin d'aplicar els percentatges que preveu el dit article a les alíquotas fixades a l'apartat 1, c) de l'article 12. En conseqüència, durant el període transitori, no tenen afectació específica els rendiments de l'exacció cameral esmentada que excedeixin els que resultarien de l'aplicació de les alíquotas fixades en el precepte esmentat al paràgraf anterior.

Disposició transitòria setena.

El que disposa l'article 11.1 no entra en vigor fins a l'any 1997.

El percentatge màxim dels ingressos de les cambres que es poden finançar amb càrrec als rendiments del recurs cameral permanent és del 94 per 100 el 1993, del 90 per 100 el 1994, del 80 per 100 el 1995 i del 70 per 100 el 1996.

Disposició transitòria vuitena.

Al personal que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es trobi al servei d'una cambra, o del Consell Superior, a l'empara del Decret de 13 de juny de 1936, i figuri inclòs a la plantilla que estableix l'article 2n d'aquest, li és aplicable el règim de personal esmentat. A la resta dels empleats de les cambres i del Consell Superior, així com al que es contracti a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, li és aplicable la legislació laboral.

Disposició derogatòria única.

1. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogats: La Llei de bases de 29 de juny de 1911, el Reial decret llei de 26 de juliol de 1929, el Decret de 13 de juny de 1936, l'article 73 de la Llei 39/1992, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1993 i les altres normes que s'hi oposin. El Reglament general de cambres que estableix el Decret 1291/1974, de 2 de maig, modificat pels reials decrets 753/1978, de 27 de març, i 816/1990, de 22 de juny, es manté en vigor, llevat del que es refereix al recurs cameral permanent, quan no s'oposi a aquesta Llei i fins que no es dictin les normes reglamentàries substitutòries.

2. El que disposa l'apartat anterior no altera l'exigibilitat de les quotes del recurs cameral permanent no prescrites, meritades d'acord amb la norma que es deroga.

Disposició final primera.

Aquesta Llei té la consideració de bàsica, als efectes de l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola, excepte el que disposen l'article 1, apartat 3 «in fine», els apartats 2 i 3 de l'article 2, l'apartat 3 de l'article 5 i l'últim incís de l'article 7, apartat 3, que són aplicables si no hi ha una normativa específica dictada per les comunitats autònomes competents.

Als efectes de l'article 149.1.6a de la Constitució espanyola, els apartats 1 i 2 de l'article 24 tenen la consideració de legislació processal.

Disposició final segona.

Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden:

1. Modificar la regulació del recurs cameral permanent i les quanties de les exaccions que el configuren.

2. Establir o modificar l'afectació dels rendiments del recurs cameral permanent a finalitats concretes, si ben no poden imposar afectacions a la part del concepte de l'exacció girada sobre quotes de l'impost d'activitats econòmiques que vingui de l'elevació de les alíquotas per part de les comunitats autònomes.

3. Determinar la part dels rendiments del recurs cameral permanent afectes al Pla cameral de promoció de les exportacions que s'hagi de destinar al finançament d'actuacions d'interès general.

4. Modificar els percentatges màxims d'ingressos de les cambres que es puguin finançar amb càrrec als rendiments del recurs cameral permanent, així com modificar la destinació de la reserva a què es refereix l'apartat 2 de l'article 11.

Disposició final tercera.

S'autoritza el Govern a dictar les normes de desplegament d'aquesta Llei.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 de març de 1993.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ